

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/52/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712010446
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6712010446.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoja Sendeckého a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Petra Chovanka, v trestnej veci obžalovaného A.. H. Z., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 20. júla 2016, o odvolaní obžalovaného, proti rozsudku Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 16.03.2016 sp.zn. 3T/102/2012 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. u k l a d á obžalovanému A.. H. Z. podľa § 157 ods. 2 Tr. zák., § 56 ods. 2 Tr. zák. peňažný trest vo výmere 1.500,- (jedentisícpäťsto) Eur a podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovuje mu náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Ostatné výroky týmto rozhodnutím ostávajú nedotknuté.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 16.03.2016 sp.zn. 3T/102/2012 bol obžalovaný A.. H. Z. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 ods. 1 písm. h) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 15.07.2011 v čase o 10.25 hod. mimo obce viedol ako vodič OMV zn. Land Rover Freelander, ev.č. ZA-XXXES so spolujazdcom A.. E. Y., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom J., ul. Y. XXXX/XX po M. II/XXX v smere od obce Sása do obce Pliešovce, okres Zvolen a pri odbočovaní vľavo na vedľajšiu cestu do obce Pliešovce, nedal prednosť v jazde OMV zn. Škoda Octavia combi, ev.č. L.-I., ktoré viedla ako vodička K.. V. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. L., Y. XXXX/XX, došlo ku zrážke, pri ktorej utrpela pomliaždenie tváre s maximom v oblasti nosa s krvácaním z nosa, zlomeninu člnkovitej kosti pravej ruky bez posunu úlomkov, pomliaždenie chrbta pravej ruky, pomliaždenie prstov pravej ruky II.-V. v oblasti ich základných článkov, povrchovú ranu kože vnútornej plochy predlaktia, pomliaždenie hrudníka a pomliaždenie prednej brušnej steny, s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 16 týždňov, čím porušil dôležitú povinnosť uvedenú v ust. § 20 ods. 1 zákona č. 8/2009 o cestnej premávke v platnom znení.

Za to mu bol uložený podľa § 157 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienenčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov. Podľa § 61 ods. 1,2 Tr. zák. súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 24 mesiacov. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil

obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému, Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. Bratislava, Mamateyova 17, IČO: 35937874 škodu vo výške 226,74 Eur.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný, a to do výroku, týkajúceho sa uloženého trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu. Zdôraznil, že skutok, za ktorý bol uznaný vinným sa stal 15.07.2011 a od tejto doby nespáchal jednak priestupok v cestnej premávke, ani nezapríčinil žiadnu dopravnú nehodu, resp. iný prečin. Vyslovil názor, že trest, ktorý mu bol uložený, a to trest podmienený, je dostatočne prísny, a preto navrhol, aby mu ďalší trest už nebol uložený. Podotkol, že náhradu škody nahradil tak, ako mu to bolo uložené tretím výrokom o uložení trestu rozsudkom Okresného súdu Zvolen pod spisovou značkou 3T/102/2012 zo dňa 16.03.2016.

Záverom poznamenal, že prípadne druhý výrok napadnutého rozsudku o uložení trestu zákazu činnosti by bolo podľa jeho názoru možné nahradiť trestom peňažným vo výške stanovenej podľa vlastného uváženia súdu.

Na verejnom zasadnutí obžalovaný, ako aj obhajkyňa uviedli, že trvajú na uvedenom obsahu odvolania a dodali, že obžalovaný ročne prejazdí 100.000 km bez nehody, stará sa o dve deti a vodičský preukaz potrebuje pre svoju činnosť ako stavebného dozoru, nakoľko služobne cestuje aj do zahraničia.

Krajská prokurátorka navrhla zamietnuť odvolanie obžalovaného, pretože prvostupňové rozhodnutie považuje za správne a zákonné.

Krajský súd v Banskej Bystrici po primárnom zistení, že v posudzovanej trestnej veci nie je daný dôvod pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por. (odvolanie bolo podané v zákonnej lehote, osobou na to oprávnenou), na základe § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Pri splnení revíziej povinnosti odvolací súd zistil, že skutok bol súdom prvého stupňa ustálený na základe dôkazov, vykonaných na hlavnom pojednávaní, pri dodržaní zásad bezprostrednosti, priamosti a ústnosti, ako aj pri rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu.

Všetky dôkazy boli získané zákonným spôsobom a súd ich vyhodnotil jednotlivo a v ich súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, riadiac sa pritom ust. § 2 ods. 12 Tr. por. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd prvého stupňa správne ustálil skutkový stav, vinu obžalovaného A.. H. Z. a jeho konanie správne právne kvalifikoval.

V súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por., súd dôkladne v dôvodoch rozsudku vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaného dokazovania. Z odôvodnenia je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a tiež, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti v otázke viny ako prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 ods. 1 písm. h) Tr. zák.

Ako už bolo vyššie uvedené, odvolanie obžalovaného smerovalo do uloženého trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 24 mesiacov.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa ods. 2 predmetného ustanovenia, trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa ods. 4 predmetného ustanovenia, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Krajský súd, riadiac sa vyššie uvedenými ustanoveniami dospel k záveru, že trest zákazu činnosti, uložený obžalovanému, viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, v danom prípade sa javí byť ako neprimerane prísny. Odvolací súd prihliadal najmä na osobu obžalovaného, ktorý je bezúhonný, okolnosti prípadu, spôsob spáchania činu a jeho následok, ako aj ďalšie podmienky uvedené v ustanovení § 34 a nasl. Tr. por. a dospel k záveru, že v danom prípade je možné obžalovanému namiesto trestu zákazu činnosti uložiť trest peňažný, a to vo výmere 1.500,- Eur, pretože jednak ide o obžalovaného, ktorý sa nedopúšťa priestupkov na úseku cestnej dopravy, v jeho prípade išlo o ojedinelý priestupok, pričom vodičský preukaz podľa svojho vyjadrenia potrebuje na výkon zamestnania, lebo vykonáva činnosť stavebného dozora aj v zahraničí. Nemaľý dôvod pre zmenu uvedeného trestu zohrala aj tá skutočnosť, že od spáchania prečinu uplynula doba viac ako päť rokov, počas ktorej sa obžalovaný nedopustil žiadneho protiprávneho konania.

Podľa názoru odvolacieho súdu, z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie, bude postačovať na prevýchovu obžalovaného popri podmiennečnom treste odňatia slobody, ktorý mu bol uložený prvostupňovým súdom, trest peňažný, pričom pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, odvolací súd ustanovil mu náhradný trest odňatia slobody vo výmere dva mesiace.

Keďže ostatné výroky, týkajúce sa podmiennečného trestu odňatia slobody, ako aj výroku o náhrade škody, boli správne a zákonné, odvolací súd ich ponechal v platnosti.

Na základe týchto skutočností potom odvolací súd vyhovel odvolaniu obžalovaného a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.